

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om upphävande av 6 § 2 mom. lagen om statens pensionsfond

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att 6 § 2 mom. lagen om statens pensionsfond upphävs, varigenom statens skyldighet att betala ränta på statens pensionsfonds medel på samlingskontot i statens centralbokföring

upphör.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 1999, och den föreslagna lagen avses träda i kraft den 1 januari 1999.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge och föreslagna ändringar

Statens pensionsfond är en år 1990 stiftad fond som står utanför statsbudgeten och sköts av statskontoret. Med hjälp av pensionsfonden bereder sig staten på finansieringen av framtida pensioner och strävar efter att jämna ut pensionsutgifterna för olika år. År 1997 var statens pensionsansvar ca 268 mrd. mk, varav pensionsfonden täckte 15,9 mrd. mk. Avsikten är att fonden ökas i enlighet med fonderingsmålet fram till 2010 och därefter avvecklas för att utjämna pensionsbelastningen under toppåren.

Statens pensionsfond får sina medel från pensionsavgifterna som betalas av de arbetsgivare och arbetstagare som omfattas av statens pensionssystem samt från vissa andra avgifter och från avkastningen på fondens medel. Fondens inkomster uppgick år 1997 till drygt 6,8 miljarder mark. Statens pensionsfonds medel har tills vidare inte använts till betalning av pensioner, utan alla pensioner inom statens pensionssystem betalas från anslag som reserverats i statsbudgeten. Enligt 5 § lagen om statens pensionsfond (1372/1989) kan som täckning för de pensionsutgifter som skall betalas ur statsbudgeten ett belopp som motsvarar högst 3/4 av statens årliga pensionsutgifter överföras från fonden till budgeten. Medel som influerats i form av arbetstagares pensionsav-

gifter kan enligt lagen dock överföras endast i begränsad utsträckning. År 1997 överfördes 6 miljarder mark från fonden till budgeten. Den andel av fondens medel som inte på ovan nämnt sätt överförs till budgeten fonderas.

När avgifter eller andra inkomster månataligen inflyter till pensionsfonden, bokförs de på samlingskontot i statens centralbokföring. Innan pengarna antingen används till överföring till budgeten eller placeras, väntar de i allmänhet en rätt kort tid på samlingskontot på att de nämnda åtgärderna skall vidtas. Pensionsfondens medel på samlingskontot utgör statliga kassamedel. Enligt 6 § 2 mom. lagen om statens pensionsfond betalar staten på fondens medel på samlingskontot i statens centralbokföring en ränta som är lika stor som den genomsnittliga räntan på statskassans placeringar.

Ända sedan fonden stiftades har staten varit skyldig att betala ränta på fondens medel på statens samlingskonto. Under de två första åren var räntan av betydelse för pensionsfonden, eftersom en stor del av fondens medel var statliga kassamedel. Numera har betydelsen minskat, eftersom den största delen av fondens årliga inkomster överförs till budgeten som täckning för pensionsutgifterna och resten placeras genom fondens egna åtgärder. I praktiken strävar man efter att vidta överförings- och placeringsåtgärder-

na utan dröjsmål genast när de avgifter som inflyter till pensionsfonden har kommit till samlingskontot. Statens kassaförvaltning kan dock inte alltid fritt besluta när åtgärderna skall vidtas, utan tidpunkten är beroende av pensionsfondens åtgärder, varvid det inte alltid är möjligt för kassaförvaltningen att inverka på storleken av den räntebetalnings-skyldighet som uppkommer. Allt som allt är räntan på samlingskontot av ringa betydelse för pensionsfonden med beaktande av fondens hela ekonomi.

Staten har flera fonder som står utanför budgeten och vilkas tillgångar finns på samlingskonton i statskassan. Förutom statens bostadsfond är statens pensionsfond den enda till vilken staten är skyldig att betala ränta för medlen på samlingskontot. Förfarandet är sålunda inte enhetligt för de olika fonderna.

Med stöd av vad som anförts ovan och i syfte att förenhetliga förfarandet i fråga om samlingskontona för de fonder som står utanför statsbudgeten föreslås att 6 § 2 mom. lagen om statens pensionsfond upphävs, varvid statens skyldighet att betala ränta på pensionsfondens medel på

samlingskontot i statens centralbokföring upphör.

2. Propositionens verkningar

De inkomster som i år flyter in till fonden beräknas till totalt högst 7,8 mrd. mk. Av beloppet utgör räntan på samlingskontot högst 30 milj. mk. Att räntan på samlingskontot slopas har ingen väsentlig betydelse för fondens hela ekonomi.

3. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid finansministeriet.

4. Ikraftträdande

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 1999 och avses bli behandlad i samband med den.

Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 1999.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om upphävande av 6 § 2 mom. lagen om statens pensionsfond

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs i lagen den 29 december 1989 om statens pensionsfond (1372/1989) 6 § 2 mom., sådant det lyder i lag 1154/97.

2 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Helsingfors den 11 september 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister Jouko Skinnari

Lag

om upphävande av 6 § 2 mom. lagen om statens pensionsfond

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §

På fondens medel på statens centralbokförings samlingskonto betalar staten en ränta som är lika stor som den genomsnittliga räntan på statskassans placeringar. Den räntan skall betalas på medlen på samlingskontot bestäms av statskontoret och skall årligen före utgången av februari i efterskott krediteras fonden.

(2 mom. upphävas)
